

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach przemysłowych i skupu, podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4, 5 i 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i skupu, podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. W przedsiębiorstwach rentownych nie opłacających podatku obrotowego odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w razie osiągnięcia w roku 1958 zysku w wysokości równej zyskowi osiągniętemu w 1957 r.

2. W przedsiębiorstwach rentownych opłacających podatek obrotowy odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w razie osiągnięcia w roku 1958 kwoty podatku obrotowego powiększonego o zysk lub pomniejszonego o stratę, zwanej dalej „akumulacją”, w wysokości równej akumulacji osiągniętej w 1957 r.

3. W przedsiębiorstwach planowodeficytowych odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w razie pomniejszenia w roku 1958 straty nie przekraczającej straty w 1957 r.

4. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1—3, odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy dokonuje się w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958.

§ 3. W przedsiębiorstwach, które w 1957 r. nie osiągnęły planowanego zysku, planowanej akumulacji lub przekroczyły planowaną stratę (po skorygowaniu jej o procent wykonania sprzedaży), do ustalenia odpisu na fundusz zakładowy przyjąć należy odpowiednio: planowany zysk 1957 r., planowaną akumulację 1957 r. lub planowaną stratę 1957 r.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1958 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy

z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1957 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisu § 2 ust. 4 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa rentowne nie opłacające podatku obrotowego dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy średnio w wysokości 50% sumy przyrostu zysku, jeżeli osiągną w roku 1958 zysk większy od zysku osiągniętego w 1957 r.

2. Przedsiębiorstwa planowodeficytowe nie opłacające podatku obrotowego dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy średnio w wysokości 50% sumy, o jaką zmniejszą stratę w roku 1958 w porównaniu do straty poniesionej w 1957 r.

3. Przedsiębiorstwa opłacające podatek obrotowy dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy średnio w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958 za każdy 1% przyrostu akumulacji osiągniętej w roku 1958 w porównaniu do akumulacji osiągniętej w roku 1957. Wysokość tego odpisu dodatkowego nie może jednak przekroczyć 80% przyrostu zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo w stosunku do 1957 r. lub 80% sumy, o którą zmniejszono stratę.

4. Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego ustali dla poszczególnych przedsiębiorstw wysokość stawek odpisów dodatkowych na fundusz zakładowy z zastrzeżeniem utrzymania w resorcie przeciętnych stawek określonych w ust. 1—3.

§ 6. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy oraz w celu obliczenia wysokości odpisu należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1958 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1958 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo-deficytowych wyrobów i usług w roku 1958 w stosunku do 1957 r.

3. Minister Przemysłu Lekkiego określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1957 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1958. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Upoważnia się Ministra Przemysłu Lekkiego do zwiększenia według swego uznania funduszu zakładowego przedsiębiorstw o kwotę 69 milionów zł na podstawie oceny ich osiągnięć ekonomicznych w roku 1958.

§ 8. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1958 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1957 r., prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1958.

§ 9. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958.

§ 10. W przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 8 i 9, odpisów na fundusz zakładowy dokonuje się odpowiednio — na zasadach określonych w §§ 2, 4 i 5.

§ 11. Minister Przemysłu Lekkiego może w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalania odpisów na fundusz zakładowy, określone w §§ 8—10, na inne przedsiębiorstwa niż określone w §§ 8 i 9.

§ 12. Minister Przemysłu Lekkiego może zezwolić na przyjmowanie za podstawę do ustalania prawa do odpisów na fundusz zakładowy i wysokości tych odpisów zamiast wskaźników planu rocznego planów kwartalnych (operatywnych) zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 13. Minister Przemysłu Lekkiego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 14. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 15. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 14, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków, określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokony-

wanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 17. 1. Wylacza się spod działania przepisów ustawy przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Zarządowi Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych.

2. Przedsiębiorstwom określonym w ust. 1 oraz przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 15 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1958 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

3. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 2, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 18. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Przemysłu Lekkiego zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustalić w terminie do dnia 31 lipca 1958 r. dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, o ile będzie to niezbędne dla bardziej skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 19. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 20. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Lekkiego wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 21. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 22. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz